

[Tastesen]

ge udgifter med store beløb. Vi får nærmest den fornemmelse, at han, efterhånden som flere kan forstå hulheden i dette standpunkt, bliver nødt til at hæve røsten des mere i takt med nedturen.

Men der er trods alt et flertal, som klart mener, at forudsætningen for at have et samfund med et højt kulturelt og socialt niveau er, at vi har offentlige indtægter og offentlige udgifter af en størrelse, som svarer hertil, og at vi bør have et så godt samfund at leve i som muligt. Selv moderne kapitalister erkender denne sammenhæng og indser, den er en nødvendighed for, at tingene kan fungere.

Så må jeg sige til hr. Anders Poulsen – og det gælder for så vidt også hr. Hagen Hagensen og hr. Bollmann – at det selvfølgelig er meget godt, at man kommer med mange kritiske bemærkninger, men at det ville være ønskeligt, hvis de kritiske bemærkninger havde været fulgt af alternative synspunkter, som kunne komme med ind i de overvejelser, der skal være. Jeg tror, det ville gavne, hvis man i den debat, som følger efter mødet i dag, kommer med sådanne konstruktive tanker, og så må man jo se, om der overhovedet findes en mulighed for at bygge bro til et eller flere partier på den højre side i forbindelse med den skattereform, der lægges op til.

Jeg må derimod sige, at alt tyder på, at man i hvert fald i partierne fra det radikale venstre og til venstre udefter har haft forståelse for, hvad det drejer sig om. Jeg tror også, hr. Anders Poulsen har forstået tingene rigtigt, når han spørger, om det er rigtigt, at folk med meget høje indkomster, som har meget store fradrag nu, vil få forringet deres stilling. Det kan vi klart bekræfte over for hr. Anders Poulsen, men der skal jo laves nogle overgangsordninger, således at folk ikke bliver bragt i en urimelig situation i forbindelse med den skattereform, der her er tale om.

Det væsentligste er ikke, hvordan strukturen bliver – strukturen kan vi diskutere på mange forskellige måder – men det væsentligste ud fra en socialdemokratisk grundopfattelse er, at vi fordelingspolitisk kommer igennem med den holdning, at det fortsat og meget gerne i forøget grad dér, hvor det er tiltrængt, bliver dem, der har bedst råd til det, der kommer til at bære deres andel af skattebyrden, mens de, som har mindst råd

til det, får lov til at blive på et passende niveau.

Hagen Hagensen (KF):

Først et par bemærkninger til hr. Tastesen, der nylig sagde heroppe, at det som oftest er sådan, at det er socialdemokratiet, der administrerer statskassen. Ja, det har det desværre været, men det er jo ikke sikkert, det varer ved.

Det næste, jeg ville sige, er også til hr. Tastesen, der ellers plejer at lytte godt efter: der er alternative ting i bl.a. det, jeg sagde, for det er ganske givet, at vi meget gerne ser på en skattereform, der fører den proportionale beskatning til tops; jeg føjede til, at det er muligt, det skal ske ad nogle gange, hvis vi ikke kan klare det på én gang.

Nu skal jeg såmænd sætte et enkelt tal på: det koster 8 mia kr., og de skal spares. Så er pengene hjemme, så er det ordnet, så bevares realindkomsten, og så kan vi begynde at bygge landets økonomi op på ny. Der er faktisk mange ting i det dér, og det ved hr. Tastesen også godt.

Dernæst vil jeg gerne sige, at den væsentligste ting i Thorkil Kristensen-udvalgets betænkning er de sidste tre-fire linjer i resuméet, hvor de siger, at en generel gennemførelse af den proportionale beskatning vil borttage såvel skattetækningsmuligheder som betydningen af at sondre mellem indkomst fra forskellige kilder. Dér er det hele jo i grunden sagt. Hvis vi gør dette her, kan vi spare os en drøftelse som den, vi har haft i dag; så løser tingene sig ganske langt, uden at vi behøver at gøre andet og mere derved.

En anden meget væsentlig ting i Thorkil Kristensen-udvalgets betænkning – og den fik jeg ikke nævnt før – var netop, at man slog en pæl igennem, at man kan skelne mellem private og erhvervs-mæssige renter. Det bliver nok også vanskeligt under en renteskatteordning som den, man gerne vil have, at klare det i forhold til dem, der har erhvervsindkomst; det er jo også nævnt, at det er en vanskelighed.

I anledning af skatteministerens henvisning til Poul Møllers udtalelse om marginalskattesygge på den ene side og spørgsmålet om fradragssyndrom på den anden side vil jeg sige, at det naturligvis er en forudsætning for en videre drøftelse, at nogle af os må